

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

orsøg til en Oversættelse

af

første Bogs fjerde Brev

og

fjerde Bogs tiende Brev

i

David's Libri tristium

Et

Indbydelseskrift

til

den offentlige

E x a m e n

i

Odense Cathedralsskole

af

P. Bergenhammer,

Overlærer.

O d e n s e.

Drykt hos S. Hempel.

1822.

Udvalgt. J. J. B. B. B.

gesom jeg forhen har vovet at freinkomme med Forsøg
en Oversættelse af Ovids Begrædelsesbøger, saaledes
leveres her I, 4 og IV, 10. I Sidste har For-
teren selv givet en Udsigt over sit Levnetsløb.

Maatte nu kun Oversættelsen ikke være geraadet saa
:, at den kunde anses som et Tillæg til de Ulykker,
ikke Digteren jamrer over at have været en Følge
hans Forviisning til Pontus.

Du, der fremfor Alle Ven skal nævnes,
der deeltog i min Lod, som var den din,
som mig forbauste, — Elskte, jeg det mindes, —
som muntred først ved Trostens hulde Ord,
som mildt mig raaded, Livet end at friste,
som Lyst til Døden fyldte pinte Barm:
som mig unævnt lærer Mærket, hvem jeg mener,
som en ædle Daad du er dig, Ven, bevidst.
som en stedse dybt skal i mit Hjerter gemmes,
som steds' for dette Liv din Skyldner bli'r.
som skal min Aand til rynde Luft opløses
som varme Baal-modtage livløs Krop,

end dette Hjerte glemmer din Belgjerning,
 end Mindet om din Omhed skal forgaae.
 Dig hulde være Guderne, og sjenke
 en utrængt Skjebne dig, og min ulig.

Dog hvis mit Skib af gunstig Vind blev baar
 maaste saa herlig Trostak var ukjendt.
 Perithous først lærte Theseus kjende,
 da levende til Orcus han nedsteg.
 At Phylades sandt Venstabs Mynster bliver,
 har dine Furier, Drestes, voldt.
 At Euryal i Fjendens Bold geraadte,
 har skaffet Hyrtaciden Nysus Ny.
 Som nemlig gule Guld i Jlden prøves,
 saa kjendes skal i Nøden trofast Ven.
 Mens Lykken huld med blide Mafsyn smiler,
 umindsket Velstand lokker Alle hid;
 men mørknes den, de flye. Af Ingen kendes,
 hvem Venners Skare nys omslokkede.

Af Oldtids Sagn uddrog jeg før sig Lære,
 ved tung Erfaring nu jeg sander den.
 Knap I to, tre, af Venneslok mig levnes,
 ei mit, min Lykkes Følge, Resten var.
 Desmeer, I Faa, til Hjelp i Nød mig kommer!
 og for mit Skibbrud skaffer sikke Strand!

id falsk Belymring Eders Barm ei angst,
 ig Krefrygt selv Gudens harme vil.
 it har han Troskab rost: den selv hos Gjender
 am takkes, som hos Sine han har tier.
 Din Sag er bedre, ikke fjendste Baaben
 g lofsted. Uforstand min Flugt har voldt.
 for mine Kaar I altsaa virksom vaage!
 m ellers mildnes Gudens Brede kan.

Vil Noget alle mine Møder kjende,
 hans Attraae det Umuelige angaaer;
 hi stort er disses Tal, ligt klare Stjerner
 paa Himlen, tørre Dynges Sandkorn ligt.
 Jeg, meer end troligt, dalet har: hvad Ingen,
 kjøndt skeet det er, for Sandhed holde vil.
 En Deel deraf endog med mig skal jordes
 hvad jeg fortaug, jeg onsker skjules maa.
 Om Tunger fleer, med Munde fleer, jeg havde,
 i svage Barm var end en Kobberrost,
 med Ord dog Alt jeg ei omsatte kunde,
 for mine Kræfter Venner er for svart.

Nu ei Heritisk Drot, men mine Møder
 besynger, Digtere! Jeg meer har lidt.
 Paa korte Num i mange Aar han slatted
 imellem Itaka og Ilium;

til Væter og Earmater over Have,
 fra kjendte Stjerner fjerne, skævned jeg.
 En tro Flok han, trofaste Folk han havde;
 mig Flygtende i Stikken Folget lod.
 Fro, seiersfel til Fødeland han ty'de
 forviist jeg slaæet rømmer Fædreland!
 Mit Hjem er ei Dulich, Ithak og Same,
 hvis Savn stor Straf just ikke kaldes kan;
 men Rom! som fra syv Hæie overskuer
 Jordkloden, Gudernes og Vældens Bo,
 Hans Legeme var haardt og vant til Møie,
 men krasløst mit, med Arbeid ubekjendt.
 Han stedse tumlet var i grumme Vaaben;
 med Bøger jeg umandigt syslede.
 Mig, af en Gud Redtrykte, Ingen letted;
 ham Krigsgudinden rakte hjælpsom Haand.
 For Jupiter maa Havets Gud vel vige,
 ham var Neptun, mig Jupiter er vred.
 Tilmed, hans Møiers største Deel er digtet;
 i mine Dviver ingen Fabel er.
 Omfider han attraaede Hjem dog naa'de,
 betraadte dog det længe søgte Land;
 for stedse jeg maan Fødeland undvære,
 blødgjøres ei forterner Guddoms Harm.

Hvis mig, der quad om kjelne Elskovs Glæder,
 kjende vil: da hør, o Efterfølg!
 Dit Fødeland er Sulmo, rigt paa Kilder,
 Gange tigangtusind Skridt fra Rom.
 Her fødtes jeg: og vil du Naret vide,
 begge Consuler i Striden faldt.
 Og agtes Rang, fra Fædrene nedarvet,
 i Midderstand ei blot er Guldets Værk.
 Her var jeg første Søn; en ældre Broder
 førsdagen just, før jeg, til Verden kom.
 Først Livets Lys paa samme Dag vi skued,
 paa samme Dag vi feired Fødselsfest:
 og væbnede Minervas Femdags Høitid
 paa samme Dag da blodig Feide aabnes først.

Fra spæde Barndom af, ved Faderomhu
 bedste Lærere vi vistes hen.
 Min Broder ung Betsalenheden dyrked:
 snaksomt Tingstedes Dont han syntes født.
 Mig fristede som Yngling Digterkrandsen,
 et Hjerter lønligt hylde Museerne.
 Det varslode min Fader: „Lad dog fare
 Brodløse Kunst! Homer en Staader var,
 det rørte mig. Fra Helicon jeg ilte,
 paa profaisk Stil jeg lagde Bind.

Men Tonesald frivillig sig indstille,
 og Ordene sig ordned selv til Vers.

Imens med sagte Skridt de Nar sig snige,
 jeg, og min Broder, mandlig Toga tog.
 Bredsammet Purpur Skulderen omhyller,
 og samme Jdræt blev for os, som for.
 Nu tyve Nar min Broder havde levet,
 han doer: og aldrig jeg mit Tab forvandt.
 Til Brevpøster nu jeg ung optraadte,
 og af de Fremænd var jeg eengang Een.
 Raadhuset vinked, Sømmens Maal indknebes:
 den Bægt for svær for mine Skuldre var.
 Til Arbeid ei min Sjæl og Krop var dannet,
 og ænstlig Brevsyge skjed jeg,
 og Muserne mig roligt Mag tilraadte:
 paa Ro gik stedse mine Ønsker ud.

Hver Datids Digter elsked jeg, og æred:
 i hver mig tykkedes at see en Gud.
 Mig gamle Mæcer læste for om Fugle,
 om bidste Slange, og om hjælpsom Urt.
 Properts, med mig ved Venstabs Baand forbundt
 tit om sin Elskovsbild mig foresang.
 Min Dmgangs Blæder vare Bassus, herlig
 ved Tamben, Ponticus, ved Heltedigt.

elodiske Horats mit Dre fængsled,
 ar skjønt han til Musonist Lyra sang.
 irgil jeg saae kun: og den nidste Skjebne
 bulli Venstak undte mig kun kort.
 an fulgte dig, o Gallus, ham Propertius:
 Tidens Rad jeg sjerde var fra dem.
 Som jeg de Eldre, mig de Yngre, hylbed,
 snart, som Digter, jeg for Orde kom.
 a jeg med mine Ungdomsvers optraadte,
 it Skjeg knap havde prøvet Ragekniv.
 n da navnkundig Skjønbed mig begriktred,
 mig med digtet Navn Corinna kaldt.
 f mange Vers dem, som mig mindre hued,
 g overgav til Tldens Straffedom.
 selv nogle bedre, ved min Flugt, jeg brændte,
 rtørnet paa min Td og mine Vers.

Et blødt, for Amors Pile aabent, Hjerte
 g havde, og som let sig røre lod.
 som Saadan dog, skjøndt let i Brand jeg fattedes,
 or Folketsnak jeg aldrig Maalet var.
 Rig pure ung en snaus, utjenlig Kone
 lev givet: kort kun var vort Giftermaal.
 in Anden hende fulgte, uden Brøde:
 ien som dog ikke gammel hos mig blev.
 Den Sidste har jeg end i høien Alder,

ei blues hun ved en landflygtig Mand.
 Ung har min Datter mig til Bedstefader
 to Gange gjort; men gift med twende Mand.

Dg nu min Fader var til Maalet kommen:
 fem Gange ti Aar rullede ham forbi.
 Jeg ham begræd, som mig begrædte han vilde,
 hvis jeg var død. — Min Moder fulgte snart.
 Held Begge! o beseiligt de begroves,
 da før min Straf de Begge hedsøer.
 Held ogsaa mig, som blev ei, mens de leved,
 ulykkelig, og skaante dem for Sorg.
 Dog, om for Døde meer end Navnet bliver,
 undflyer den tynde Skygge Baalets Brand,
 o Fædreskygger, naaer mit Nygte Eder,
 indstævnes jeg for Underverdens Dom:
 da troer — jeg ei bør skuffe Eder — Irring,
 ei Brøde, Grund var til paabudne Flugt.

Nu med de Døde Fred! — Igjen til Eder,
 som ønske Kundskab om mit Levnetsløb.
 Alt svundne var de bedre Aar: alt mellem
 de sorte Lokker blandede sig graae:
 ti Gange fra min Fødsel af, udsmykket
 med Oljekrønds, Pissæist Seirer reed:
 da hen til vestlige Eurims Tomiter.

ternet Tæsar mig at drage bød;
 it Uhelds Grund er altfor kjendt af Alle;
 et eget Vidnesbyrd behøves ei.
 om Eskortens Haardhed, Tralles Rapsen
 Ord. Fast Flugten mindste Onde var.
 tolt under Skjebnens Tryk jeg mig ei boied,
 in Sjel med Kraft haandhæved Seieren.
 lig, mit i Mag henrundne Liv jeg glemte,
 ; uvant Haand paatvingne Vaaben greb.
 il Lands, til Bands jeg Under haver døiet,
 m Stjerners Antal er fra Pol til Pol.

Omfider, efter lang Omflakken, naa'de
 g buevæbnet Geters Riboeland:
 eg her, skjøndt nære Vaaben mig ombuldre,
 ed Bers formilder Skjebnens Bitterhed,
 skjøndt her ei Noget Dret til dem laaner,
 aa skuffet Tid jeg saa dog Ende faaer.

It altsaa Skjebnen ei mig har nedknuget,
 t end til Livet ei jeg Lede har:
 ær lovet, Musa! thi du Trost mig yder,
 min Sorg du lindrer, læger mine Saar.
 Min Leder, min Ledfager, du mig fører
 a Donausflod midt op paa Helikon.
 Du mig, — o steldne Held! — i Livet skienked

det Ky, som Andre først i Graven faae,
Ei Vind, som de Levende nedsetter,
paa mine Værker prøved fjendske Tand.
Paa store Digtere vort Old var frugtbart,
men ei mit Navn forties mellem dem.
Ej endt Mange mig jeg foretrakker, mindre
jeg kaldes ei: jeg læses Kloden rundt.
Om derfor Digterspaadom ikke svigter,
da skal jeg død ei, Jord, tilhøre dig.
Mit Ky fortjent nu være, eller Gudhed,
med Rette takkes, hulde Kæser, du.

offentlige Examen i Odense Cathedralsskole for Aaret
begynder Fredagen den 13 Septbr, og fortsættes
og fra Kl. 8 til 12, og fra 3 til 6 i følgende Orden:

Skriftlig Prøve.

1 dag d. 13 September. Lørdag d. 14 September.
Formiddag. Formiddag.

Klasse . . . Latinsk Stil	} Klasse . . . Historie
Eftermiddag.	
Klasse . . . Oversættelse af Latin og Fransk	IV. Klasse . . . Religion og Oversættelse af Tydsk
— Oversættelse af Latin	III. — . . . Religion.

Mundtlig Prøve.

1 dag d. 16 September. Lørdag d. 21 September
Formiddag. Formiddag.

Candidaterne . . . Latin	Candidaterne. Tydsk og Fransk
Klasse . . . Hebraisk	III. Klasse Historie og Geographie
Eftermiddag.	Eftermiddag
Klasse . . . Latin	Candidaterne } . . . Physik
— . . . Tydsk	og IV Klasse }

2 dag d. 17 September. Mandag d. 23 September.

Formiddag. Formiddag.

Candidaterne . . . Græsk	III. Klasse . . . Græsk
Klasse Relig. og Anthropol.	II. — Arithm. og Geomet.
Eftermiddag.	Eftermiddag.
Klasse . . . Græsk	IV. Klasse Tydsk og Fransk
— Relig. og Forstandssøv.	I. — Arithm. og Geomet.

3 dag d. 18 September. Tirsdag d. 24 September.

Formiddag. Formiddag.

Candidaterne Hist. og Geographie	III. Klasse . . . Religion
Klasse . . . Physik	II. — . . . Naturhistorie
Eftermiddag.	Eftermiddag.
Klasse Hist. og Geographie	IV. Klasse Arithm. og Geomet.
— . . . Fransk	I. — . . . Latin og Dansk

4 dag d. 19 September. Onsdag d. 25 September.

Formiddag. Formiddag.

Candidaterne Relig. og nye Test.	III. Klasse Arithm. og Geomet.
Klasse Hist. og Geographie	II. — . . . Græsk
Eftermiddag.	Eftermiddag.
Klasse Relig. og nye Test.	II. Klasse . . . Fransk
— . . . Dansk	I. — . . . Naturhistorie

5 dag d. 20 September.

Formiddag.

Candidaterne Arithm. og Geomet.	
Klasse . . . Latin	
Eftermiddag.	
Candidaterne og } . . . Hebraisk	
Klasse: } . . . Latin	

Mandagen den 30 Septbr., Formiddag Kl. 9, foretages den foreløbige Prøve med dem, der ere anmeldte til Digtelse i Skolen fra næste Skoleaars Begyndelse.

Efterat Opflyttelse i høiere Klasser, og Omflyttelse i de lavere Klasserne er, ifølge Examen's Udfald, samt Disciplinens Fald og Fremgang i det forløbne Skoleaar, bestemt den Censur, som efter tilsendt Examen holdes af saarlige Lærere, foretages Translocationen i en offentlig Forsamling, som holdes paa Gymnasiets Auditorium, Tidspunktet den 1 Octbr. Kl. 10 Formiddag.

De Candidater, som i Aar skulle dimitteres til Universitetet ere følgende:

- 1) Hans Magnus Rjør fra Marslev i Fyen
- 2) Hans Henr. Peter Petersen fra Odense.
- 3) Casper Peter Paludan Müller fra Odense.
- 4) Johann: Friderich Leth fra Svanninge i Fyen
- 5) Carl Friderich Balslev fra Haarslev i Fyen
- 6) Hans Bøllefosse fra Odense.
- 7) Fred. Christ. Haugsted fra Søebøe i Fyen
- 8) Hans Peter Møller fra Odense.
- 9) Andreas August Petersen fra Græskjøbing
- 10) Carl August Wilhelm Theil fra Odense.
- 11) Jacob Christ. Jacobsen fra Sanholdts Lyndelse i Fyen
- 12) Carl Ludvig Scheel fra Odense.
- 13) Frank Niégels fra Nordborg.
- 14) Christian Høstmark fra Odense.
- 15) Søren Eskildsen Larsen fra Kjerstemunde.
- 16) Frid. Ludvig Bang Seutheu fra Stambye i Fyen
- 17) Carl Peter Mathias Hansen fra Stebye i Fyen

~~~~~

Venner af Videnskabelighed, Skolens og Videnskabens Belyndere, indbydes herved ærbødig til at bære denne offentlige Examen og paafølgende offentlige Regnskab for sammes Udfald med deres hædrende og opmuntrende Nærværelse.
